

Především mějte
vytrvalou lásku
jedni k druhým,
protože láska
přikryje
množství hříchů.

první list Petrův 4, 8

Tamášek®

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Úvodní slovo

Dnešní první postní neděli zahajujeme čtyřicetidenní přípravu na slavení Veliké noci našeho vykoupení.

"Zase nějaká příprava!" - jako bych slyšel mnohý hlas. Proč se pořád na něco připravujeme?

Protože pořád něco zapomínáme, lépe snad - ztrácíme. To, co jsme prožili o loňských Velikonočních, už dnes nemusí být pravda. V duchovním životě neexistuje možnost zastavit se a říct si: Mám dost, to mi stačí. Aniž by člověk pozoroval, začíná se vyprazdňovat, vzdalovat Bohu, uzavírat v sobě.

Proto církev vždy znovu zve k opakování. Celý liturgický rok nám znovu a znovu zpřítomňuje tajemství Kristova života a naší záchrany - abychom si i my znovu a znovu uvědomovali, kde máme kořeny, na čem stojí náš život a kam směřuje naše naděje.

K tomu má sloužit i letošní půst. Má být dobou, kdy se budeme snažit znovu uchopit to, co se

domníváme mít. Často se totiž ukazuje, že je to opravdu jen dojem. A půst nabízí snadný zkušební kámen: Řikáš, že máš Boha rád? - Ukaž, čeho jsi ochoten se pro něho vzdát!

Jednoduché, ne však snadné. V modlitbě si navzájem vyprošujme sílu!

P. Petr Vrbacký

Liturgie

eucharistická modlitba

Eucharistická modlitba je středem a vrcholem celého slavení eucharistie. Je to modlitba díkyvzdání a posvěcení.

Hlavní prvky, ze kterých se skládá eucharistická modlitba, se mohou rozlišit takto:

1) **Díkůvzdání** (vyjádřené zvláště prefací): kněz jménem veškerého svatého lidu oslavuje Boha Otce a vzdává mu díky za celé dílo spásy.

2) **Společné volání**: celé shromáždění se připojuje k nebeským zástupům a zpívá nebo recituje Svatý, Svatý, Svatý Pán...

3) **Epikleze**: církev zvláštními prosbami vyzývá Boží moc (Ducha svatého), aby věřícími přinesené dary chleba a vína byly proměněny, a tak se staly Kristovým tělem a krví, a aby neposkvrněná oběť byla ke spáse těm, kdo na ní budou mít účast při svatém přijímání.

4) **Zpráva o ustanovení a proměnění**: slovy a úkony Kristovými se koná oběť, kterou Kristus ustanovil při poslední večeři, když obětoval své tělo a krev pod způsoby chleba a vína, dal je apoštolům k jídlu a pití a dal jim příkaz, aby stále slavili toto tajemství.

5) **Anamnese**: církev, plníc příkaz obdrženy skrze apoštoly od Krista Pána, slaví Kristovu památku vzpomínkou na jeho požehnané utrpení, slavné vzkříšení a nanebevstoupení.

6) **Podání oběti**: při slavení této památky církev, a to především ta, která je tu teď shromážděná, obětuje v Duchu svatém neposkvrněnou oběť Otci. Církev usiluje dosáhnout toho, abychom se učili obětovat nejen Kristovo tělo a krev, ale i sami sebe, abychom se nechali den ze dne vést Kristem k sjednocení s Bohem a mezi sebou, aby tak Bůh byl všechno ve všech.

7) **Prosby**: jimi se vyjadřuje, že Eucharistie se slaví ve společenství s celou církví jak nebeskou, tak

pozemskou, a že přináší oběť jak za ni, tak za všechny její členy, živé i mrtvé, kteří jsou povoláni k účasti na vykoupení a spasení získaném Kristovým tělem a krví.

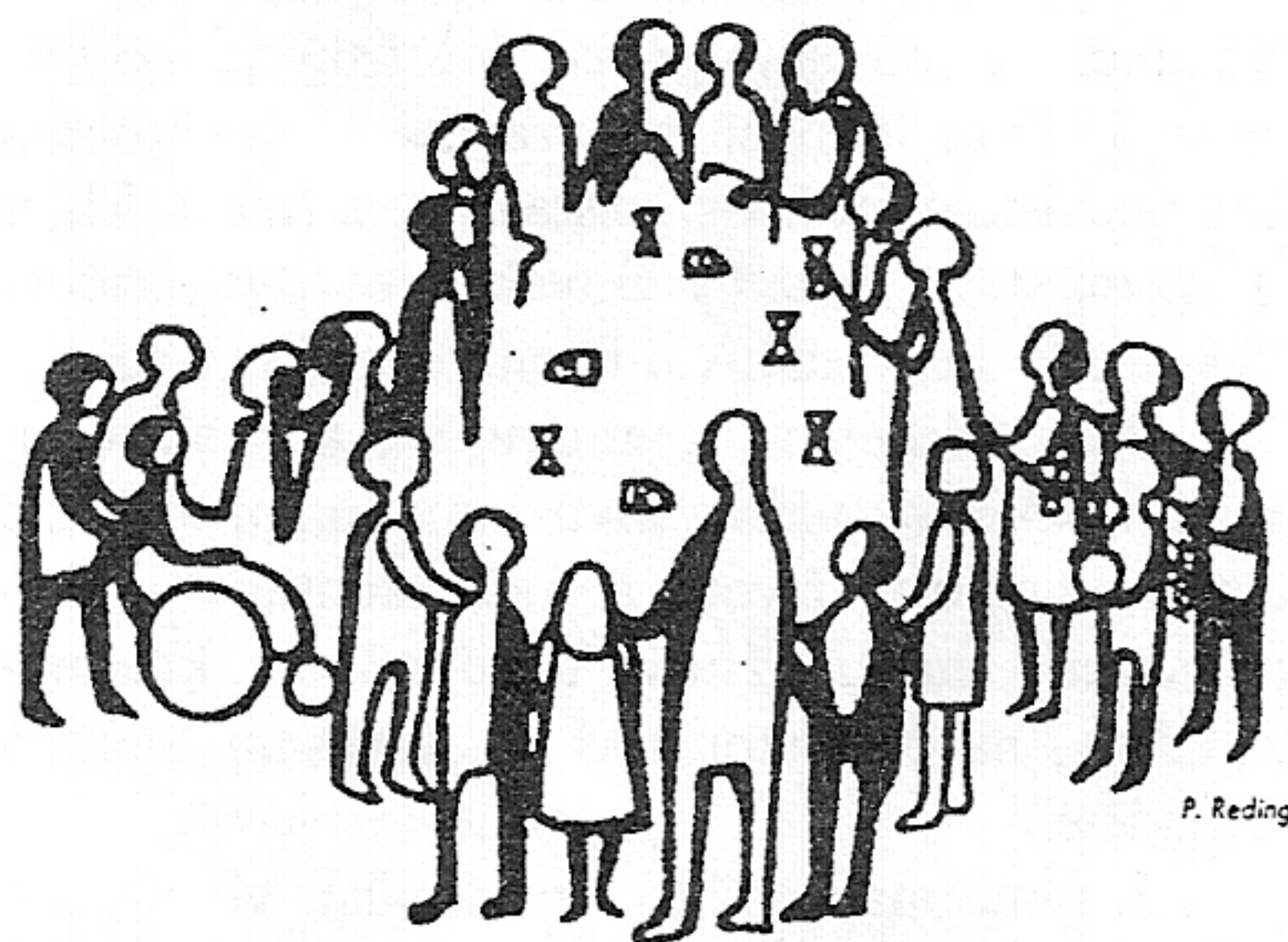
8) **Závěrečná doxologie** (skrže Krista...): Vyžaduje ji oslava Boží; stvrzuje a uzavírá ji společné zvolání lidu: Amen.

Eucharistická modlitba vyžaduje, aby se jí všichni zúčastnili s úctou a v tichosti, a aby se na ní podíleli aklamacemi a postojem těla, s nimiž obřad počítá.

Pokyny k obřadům mše svaté prohlašují: "Ať věřící pokleknou k proměňování, kdy se Kristus stává přítomný," a my mu vzdáváme nejvyšší úctu a poklekáme v gestu adorace. Před Nevyslovitelným nemůže duše než kleknout a hlásat i tělem, že Bůh je Pánem života. Tato pozice naznačuje ducha pokory, kterým je proniknut tvor i jeho srdce.

Po slovech: Tvou smrt zvěstujeme... bychom měli stát tak, jak to činí ministranti, protože eucharistická oběť zpřítomňuje nejen Ježíšovu smrt, ale také jeho zmrtvýchvstání.

Skutečnost, že po proměnění se stojí, vyjadřuje radost našeho srdce, které opěvuje zmrtvýchvstání Pána. Stání je oslavné gesto. Velikonoční poselství hlásané stáním působí v nás své účinky a vtahuje nás do živé a plodné účasti na Pánově smrti a na jeho zmrtvýchvstání.

P. Reding

Informace

aktuální dění ve farnosti

✱ Ještě jednou shrneme to podstatné pro nový způsob podávání Eucharistie, který se od dnešní neděle v našich kostelích zavádí:

- záleží na rozhodnutí každého věřícího, jaký způsob přijímání si zvolí
- je třeba dát najevo jednoznačným gestem, pokud chci přijímat na ruku
- gesto je toto: ruce dlaněmi vzhůru na sobě, levá nad pravou /pro leváky naopak/, ruce asi ve výši prsou
- na slova podávajícího "Tělo Kristovo" odpovědět "Amen", jakmile je Eucharistie vložena na dlaň, hned na místě si ji pravou rukou vložit do úst /podává-li se v zástupu, poodstoupit krok stranou a rovněž tak ihned přijmout/
- všechny ostatní zásady pro svaté přijímání platí jako dosud.

Jakékoliv nejasnosti je možno vyřešit osobně s kterýmkoliv knězem.

✱ Příprava na 1. sv. přijímání bude zahájena tento týden. Ve středu 4. března po dětské mši svaté se sejdou v kapli u sakristie zatím jen rodiče přihlášených dětí k domluvě na termínu a náležitostech přípravy. Pokud mohou, přinesou si potvrzení o křtu jejich dětí, nebo si je začnou vyřizovat na příslušném farním úřadě.

Stále ještě je možné k této přípravě děti přihlašovat na fáře či v sakristii, nejpozději však do oné středy večera.

✱ Po celý půst budou v kostele pravidelné křížové cesty, a to ve středu a v pátek v 17 hodin /středeční zejména pro děti/, v neděli v 15 hodin. Je možné se domluvit v sakristii a vzít si některou křížovou na starost - jednotlivci i společenství.

✱ Jak jste si možná všimli, jsou u bývalého hlavního oltáře prováděny určité úpravy na stupni pod mřížkou - demontáž dřevěného ostění, starých a nefunkčních elektrických rozvodů a restaurování kamenného schodku. To vše v souvislosti s plánovaným umístěním pamětní desky k náhrobku markraběte Jošta, který je pohřben v hrobce před

presbytářem a jehož hrob dosud není nijak označen. Práce jsou prováděny z iniciativy nadace Gloria Brunensis.

✱ Díky vaší štědrosti se podařilo již splatit všechny pohledávky vůči firmám provádějícím rekonstrukce na budově fary v loňském roce. Nyní se pustíme do splácení půjček. První na řadu asi přijdou peníze od nadace na stavbu kostela na Lesné, neboť se zdá, že tato věc začíná být aktuální.

Co nás trápí jak se stavět k bezdomovcům

V poslední době se opět množí upozornění i z dalších farností na zvyšující se počet bezdomovců a žebráků v kostelích. Jako jediná účinná obrana proti jejich "činnosti" se jeví zásada nedávat jim žádné peníze, pokud se je snaží získat v kostele či ve vchodu do kostela. Je to svým způsobem vydírání, kterého jsou si oni vědomi: V kostele totiž mohou očekávat přece jen jiný přístup než venku v ulicích města.

K tomu ještě jedna informace, týkající se našeho kostela: Pokud máte dojem, že v případě našeho "domácího" bezdomovce podporujete svými penězi opravdu tohoto chudáka, zkuste někdy po bohoslužbě sledovat zpovzdálí, co se odehrává po odchodu lidí z kostela. Objeví se muž či žena středního věku, kteří si od něho vyžebrou peníze a strčí do vlastní kapsy. A že tito dva už podle vzhledu rozhodně nepatří mezi chudáky, asi netřeba zdůrazňovat.

Chcete-li tedy opravdu nějak přispět na pomoc bezdomovcům, pak vám doporučujeme raději poslat nějaký příspěvek složenkou přímo specializovanému charitnímu zařízení /složenkou jsou v kapli/.

Pokud však přes výše řečené přesto chcete do nastavené čepice či ruky něco vložit, pak, znovu prosíme, tak nečiňte uvnitř kostela. Je nutné, aby jistá pravidla hry - i z ohledu na ostatní - byla všem jasná.

Z redakční pošty

pište, prosíme, pište

Přiznám se, že když jsem se kdysi dozvěděla, že nový pan kaplan se věnuje Rómům, má první reakce byla: "Jejkuli majkuli, co ho to jen napadlo?! Kolik dobrého by mohl udělat jinde!" Teď se za tuhle myšlenku upřímně stydím. Předně: každá snaha o dobro (i když zdánlivě nepřináší plody) se projeví v dějinách světa - mění svět k lepšímu. A tak i když mnoho rómských dětí, které chodí k nám do kostela, bude jednou prožívat svůj život rómským způsobem, všechna ta usilovná práce a láska jim věnovaná se jistě neztratí. A možná jednou, až takový rómský dědeček či babička předstoupí před Pána, budou to právě chvíle strávené s otcem Jiřím, které jim umožní říct: "Ano, chci za tebou, Pane. Vždyť tě znám, potkal jsem tě kdysi, když jsem byl ještě děčko."

Přidejme proto prosím k našim postním předsevzetím i modlitbu za rómské děti a za všechny, kdo se jim v naší farnosti věnují. Přidejme i poděkování, že přichází právě k nám do kostela - vždyť kromě trochy hluku a rozruchu s nimi přichází i velké požehnání lásky těch, kdo s nimi pracují. A hlavně se na ně nezapomeňme usmát, až je potkáme.

Anežka

Slovo nemocným

Když jsme nemocní, všechno nás bolí a rozladuje, když na nás doléhá pocit naprosté beznaděje a opuštěnosti, uvědomujeme si, že hledat pochopení a pomoc u lidí kolem nás je zbytečné, protože nám nikdy nedají to, co právě potřebujeme. V té době nejsme schopni velkého soustředění na rozsáhlejší četbu anebo na dlouhé modlitby.

Právě v té době je pro nás důležité, abychom si plně uvědomili přítomnost Boha v naší duši a abychom se k němu obrátili se vším, co nás právě trápí. Nemusíme mu vysvětlovat svoje problémy, protože On je vševědoucí, ale stačí, když svoji duši naplníme hlubokou důvěrou v jeho působení v našem životě, když se plně spolehne na jeho působení, které řídí všechno, co se s námi právě děje. On nás neopustí a dá nám tu sílu a schopnost, které nám právě chybí. Může nám ji dát přímo anebo prostřednictvím svátosti, kterou přijmeme.

Často nám stačí jeden verš z evangelia anebo ze žalmů, který nás naplní světlem poznání a ukáže nám hodnotu a smysl toho, co prožíváme, a vleje nám sílu, kterou postrádáme. V této chvíli velkého duševního napětí jsme citlivější pro boží působení na naši duši než v jiné době. Když budeme chtít slyšet boží hlas, který k nám v té době mluví, uslyšíme ho a pochopíme. Bůh nám vleje do duše nové nadšení, novou ochotu přijmout a vyrovnat se se vším, co prožíváme, a naplní nás radostí z vědomí, že jsme boží děti.

Z naší strany je třeba, abychom k Bohu přicházeli s pokorou a s důvěrou v jeho lásku k nám. Když bude v takovém stavu naše duše, tak všechno, co uvidíme a uslyšíme, nás bude přivádět blíž k Bohu.

Je možné, že i ta nemoc, kterou právě snášíme a která se nám zdá být velmi těžká, anebo situace, do které jsme se dostali třeba bez vlastní viny, je pro nás příležitostí, abychom poznali svoje nedostatky a rozhodli se je odstranit a začali nový, lepší život.

Prosme často o světlo poznání smyslu všeho, co nás potká, a také o sílu k tomu, abychom všechno prožívali tak, aby nám to bylo k užitku.

O. Josef Šik

Z farní charity

Sestry a bratři,

dnes doporučujeme vaši pozornosti několik následujících informací:

1. Děkujeme všem, kdo nám stále přispívají do naší krabice v kapli u sakristie se známkami na misie. Díky vám jsme mohli v lednu předat další balíček se známkami panu Crhovi. Ten nás při té příležitosti prosil, abychom vám zdůraznili, že se sbírají také použité telefonní karty. Pokud tedy telefonujete pomocí karet, můžete je po vyčerpání dávat také do naší krabice na známky.

2. Chtěli bychom vás také informovat, že jsme navázali styk s manželi Deetovými ze Schwarzenbachu an der Saale (nedaleko našich západních hranic). V Německu je zřejmě zvykem, že na Tři krále chodí děti po koledě (Sternsinger - zpěváci s hvězdou) a dostávají různé čokolády, oplatky a jiné mlstoty, které pak dávají nebo posílají sociálně slabším. Tak se začátkem roku 1997 dostala jedna zásilka od Deegových ze Schwarzenbachu na Děkaný úřad v Jáchymově a prostřednictvím pana děkana až k nám do Brna. Zde jsme ji rozdělili na dvě poloviny. Jednu jsme předali v Domově sv. Markéty, kde byla použita na odměny dětem při různých soutěžích. Druhou polovinu dostal otec Rous pro rómské děti, jimž se tolik věnuje. V květnu přijeli Deegovi do Brna (paní pochází z Brna, kde se v r. 1940 narodila a do r. 1945 zde žila), navštívili kostel sv. Tomáše a mluvili i s otcem Rousem. Letos e situace opakovala, sladkostmi jsme opět podělili Domov sv. Markéty a otce Rouse. Předpokládáme, že Deegovi přijedou zase do Brna, tentokrát asi o Velikonocích. Kdyby nám při jejich návštěvě chtěl někdo vypomoci jako tlumočník, byl by vítán.

3. V minulém čísle "Tomáška" jsme zvali zájemce o pravidelná setkávání seniorů, aby se nám přihlásili lístečkem do schránky v kostele. Přihlásilo se zatím šest zájemců, kteří budou postupně osobně kontaktováni, pro ostatní opakujeme: Setkání by se konalo na faře Lidická 6 asi 1x měsíčně v odpoledních hodinách (před mší sv.). Program

bude podle dohody, ale neměla by chybět chvíle společné modlitby a popovídání. Společenství bude otevřeno i mladším lidem, kteří se cítí sami a dosud nenašli své společenství. Těšíme se na vaše další přihlášky v charitní schránce v kostele.

4. V minulém čísle "Tomáška" jsme se také zmiňovali, že bychom mohli nabídnout naše drobné služby některým dalším potřebným opuštěným a sociálně slabým lidem. Prosíme tedy znovu, abyste, pokud o někom víte a můžete jeho potřebnost potvrdit, vhodili do naší schránky vzadu v kostele lísteček s údaji o potřebné osobě, ale také s vaší adresou, na které bychom vás mohli kontaktovat. Děkujeme!

5. Naše sponzorské rodiče, kteří adoptovali na dálku děti z Indie, upozorňujeme, že se blíží termín zaplacení na další školní rok. Roční částka činí 4000,- Kč. Paní Zemanové, která převzala adopci na dálku v pražské Charitě po paní Bradnové, nám sdělila, že posílala všem rodičům potvrzení na daňovou úlevu za minulý rok a poštovní poukázku na letošní rok. Prosíme, abyste si zkontrolovali, že jste vše v pořádku obdrželi. Pokud by něco nebylo v pořádku, kontaktujte přímo písemně nebo telefonicky paní Zemanovou na adrese

Arcidiecézní charita, Londýnská 44, 120 00
Praha 2, telefon 02/24250985.

Kačourkovi

Inzerce

Prosím pomozte!

Maminka s dvěma dospívajícími syny, která z vážných rodinných důvodů musela opustit svůj domov, hledá v Brně podnájem. Prosí o dva pokoje s příslušenstvím. Tato prosba spěchá, protože její současné ubytování v Domově pro matky v tísni je časově omezené.

Nabídky, prosím, nechte u pana faráře.

Děkuji.

Ministranti "na lyžích" - reportáž

Nadešel den, na nějž se všichni velice těšili (12 lidí na vysvědčení, zbývající 3 na odpočinek). Po náročnější cestě vlakem a autobusem zpříjemněné skvělými chlebičky neznámých spolucestujících, jsme se v pozdních večerních hodinách ocitli v promrzlé Karlově Studánce. Po krátké vycházce, ochutnávce pramene, zaplnění žaludků a drobném zablblnutí jsme zalezli do spacáků.

První běžkařský výlet jsme absolvovali v sobotu za hustého sněžení. Na radu odborníků jsme se rozhodli pro krátký okruh nad Karlovou studánkou. V jeho průběhu se uskutečnil štafetový závod. Běžkový styl nebyl přesně vymezen, a tak poskakující členové štafet připravili divákům neuvěřitelnou podívanou. Nakonec se z vítězství radovalo družstvo vedené Drcem, na 2. místě doběhl Bob a na 3. místě se za krátkou chvíli "doplazil" šéf posledního družstva Bandifén.

Sobotní odpoledne jsme věnovali ostatním zimním radovánkám (sáňkování, bobování, sjezdování na běžkách...). Nezapomněli jsme ani na nedělní mši svatou (v sobotu večer).

V neděli ráno jsme se probudili do nádherného dne se sluncem a čistou modrou oblohou. 15členné mužstvo se rozdělilo do tří výkonostních skupin: začátečníci, pokročilí a 3 běžci, kterým utekla olympijská nominace o pár vteřin.

Všechny skupiny se v průběhu dne vyškrábaly na Praděd, pokročilí si odběhli ještě na polivčičku na chatu Švýcarsnu a poslední trojička vyrazila na Jelení studánku. Ve výborném čase tato trojice došla po několika pádech na Alfrédku. Zahřátí čajem, nasycení kaloriemi a obdaření informacemi o cestě na Hvězdu vyrazili Drc, Bob a Vojtěch na druhou část cesty. Pouhých 5 km dělilo skupinku od Hvězdy, když při volbě směru dostala přednost více projetá stopa, která je po 4 km dovedla za soumraku místo na Hvězdu k Ovčárně.

Noční sjezd do Kar. Studánky se zalíbil natolik, že vyčerpaní olympionici (tentokrát však opět promazali) vyměnili lyže za saně a dobrou hodinu se proháněli temným lesem z Hvězdy dolů do K. Studánky.

V pondělí jsme posbírali všechny své věci (přesto něco zbylo), nacpali je do bágů a přeslazení z cukrárny jsme se rozloučili se sněhem a lázněmi K. Studánka.

*Pro farní časopis MTK
(Ministrantská tisková kancelář)*

/redakčně mírně upraveno/

Vánoční výlet Severeck co jsme zapoměli otisknout

Měly jsme namířeno na Vranov. V autobusu bylo přecpáno. Světlušky se nacpaly úplně dozadu a mávaly na auta. Někteří řidiči jim zamávali, jiní ne. Když jsme dorazili na Vranov, řekla nám Rejsek pár slov týkajících se kláštera.

Pak vykoukl ze dveří usměvavý mnich a pozval nás dál. V místnosti, kam nás dovedl jsme si sundali bundy a začali s vánočními zvyky - házení pantoflí, lití olova, rozkrojení jabka atd. Zazpívali jsme taky pár koled, když se objevil anděl (Liška) a vyzval nás, ať ho následujeme.

Dovedl nás až ke stroměčku a k živému Betlému. Jen Ježíšek byla panenka, nikdo asi nechtěl půjčit své miminko. Zazpívali jsme další koledy a rozdali dárky. Začala se nebezpečně blížit sedmá hodina návratu, a proto jsme museli opustit stromek a jít na autobus.

Witty

Pohádka pro děti

Byl jednou jeden malý slimáček a ten každý den hned brzy zrána až do večera vzdychal: "Achichich ach, jsem já to malý slimáček chudáček, že nemám žádný domeček, jaký nosí na zádech šnecci. Mají se ti šnecci móóc dobře, i ten nejpráva-
vější šneček má svůj vlastní domeček a může se do něj schovat, kdy se mu zachce. A jak jsou krásné ty domečky, jak v nich musí být teplo a útulno. To já abych pořád moknul, mrznul nebo se smažil na sluníčku, když se mi rychle nepodaří najít úkryt. Kdepak já jsem úplný ubožáček slimáček. Proč zrovna já jsem se nenarodil jako šneček!" A tak pořád dokola nařikal a nařikal, lezl po cestičce, po mechu i po trávě a najednou uviděl krásný hříbek, až se srdce smálo. "Mňam, mňam, to si pochutnám," zaradoval se a rozběhl se k němu, co mu síly stačily.

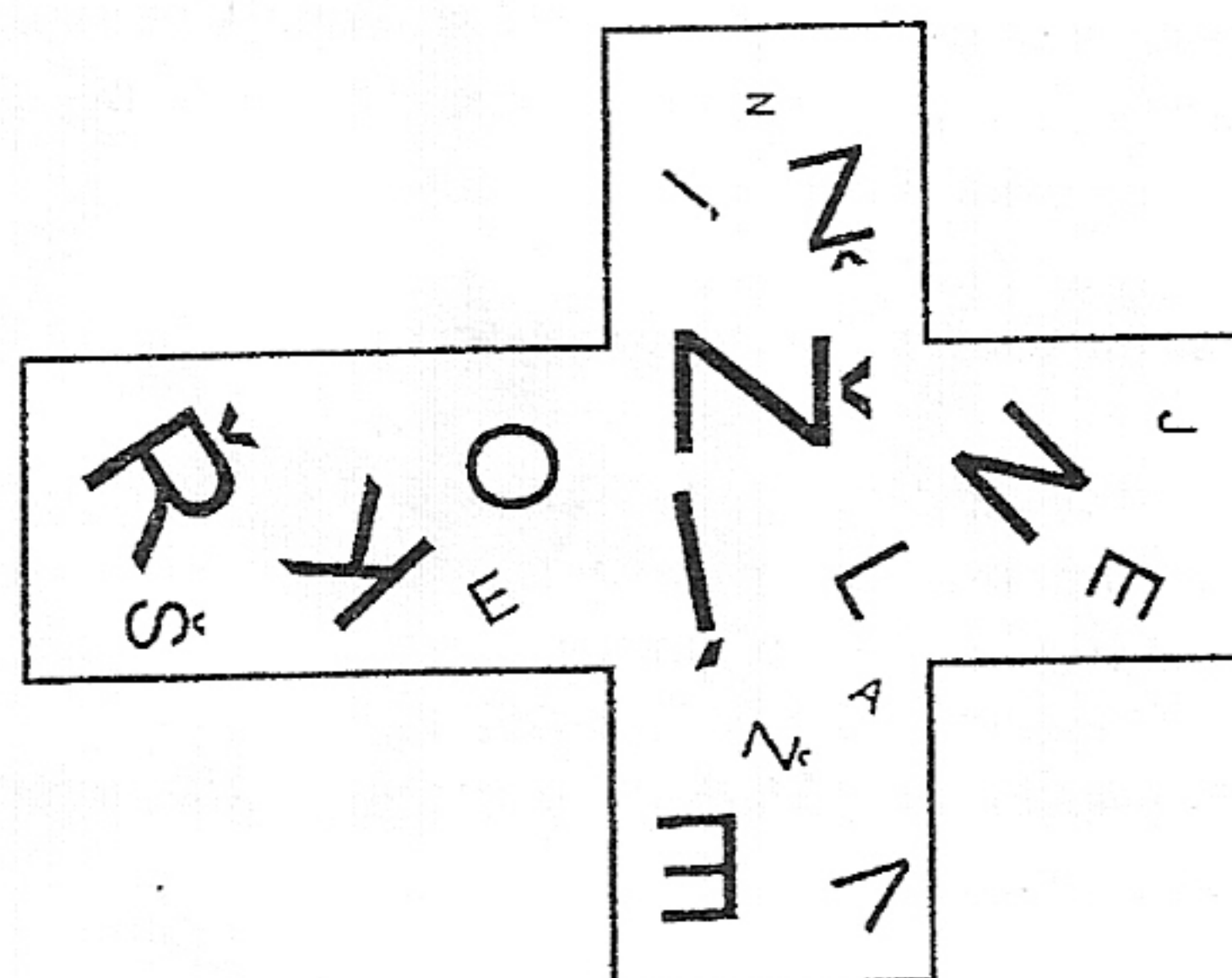
Sotva stačil zabrzdit, aby nenarazil do šneka, kterého uviděl na poslední chvíli. Zamračený šnek zabručel: "Dávej pozor, třesidlo!" "Nemrač se na mě tolik, šnečku, vždyť se ti nic nestalo," omlouval se slimáček. "Co bych se nemračil. Kdybys měl tak velké starosti jako já, také by ti nebylo do zpěvu," kabonil se šnek. "Od rána do večera se musím tahat s domem na zádech, všude, kam lezu, ho mám s sebou. Někam se pro něj ani nevejdu a musím si zajít kus cesty. Ty se vždycky schováš pod nějaký list, když prší, a jinak si lezeš bez té hrozné zátěže; tobě se to žije. Já ani nemohu vylézt na ten krásný hříbek, abych ochutnal ten nejlepší kousek, protože by mě domek převážil a ještě bych spadl. V noci spím jen na půl oka, pořád hlídám, aby mě někdo i s domkem neukradl nebo se ke mně nevloupal. Ale tomu ty nemůžeš rozumět, tobě je hej, ty nemáš žádné starosti. Tak já už zase musím dál, a-hoj," skončil svou řeč šneček. Slimáček zůstal celý zkoprnělý: "Tak já vlastně nevím, co je lepší - být šneček, nebo slimáček?" říkal si udiveně.

Jarmila C.

Pro chytré hlavy kvíz

Seřadíš správně zastavení Křížové cesty?

Jedno z nich chybí, ale můžeš si ho přecíst, když začneš číst písmenka v kříži od nejmenšího k největšímu.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Ježíše přibíjejí na kříž
 Ježíš se setkává se svou matkou
 Ježíš mluví k plačícím ženám
 Ježíš odsouzen na smrt
 Ježíš padá podruhé pod křížem
 Ježíš zbaven šatu
 Ježíšovo tělo položeno do hrobu
 Ježíš poprvé padá pod křížem
 Šimon Cyrenský pomáhá Ježíši nést kříž
 Ježíš na kříži umírá
 Ježíš padá pod křížem potřetí
 Veronika podává Ježíši roušku
 Ježíšovo tělo sňato z kříže

Půst - duchovní růst *pro děti a nejen pro ně*

- *po celou postní dobu si nevezmu ani jeden bonbón nebo čokoládu*

- *když dostanu bonbóny, dám i bráškově nebo kamarádovi a čokoládu spravedlivě rozdělím (sám si nechám raději ten menší kousek)*

- *po celou postní dobu se nebudu dívat na televizi*

- *vyberu si dobrý program a než si sednu k televizi, udělám si úlohy a zeptám se maminky, jestli nepotřebuje s něčím pomoci*

- *budu každý den chodit do kostela*

- *při mši budu dávat pozor, zkusím si zapamatovat to, co mě oslovilo v kázání, prožiji soustředěně proměňování a svaté přijímání*

- *když budu mít hlad nebo žízeň, budu mlčet s úsměvem na tváři*

- *pěkně poprosím maminku, aby mi něco dala, a za každé jídlo poděkuji mamince i Pánu Bohu*

- *po celou postní dobu se nebudu s nikým hádat nebo prát*

- *když se pohádám s bráškou nebo s kamarádem, přijdu za ním, omluvím se a zkusím se s ním usmířit*

- *po celou postní dobu se budu jen usmívat a šířit kolem sebe radost*

- *když se mi něco nepovede, něco pokazím a bude mi smutno, poprosím v modlitbě o pomoc Pána Ježíše*

- *po celou postní dobu budu mít v srdci lásku ke všem lidem*

- *když mě někdo zklame, ublíží mi nebo mě naštvě, zkusím co nejdříve překonat svou hořkost a zlobu a odpustit mu*

- *budu se každý den modlit růženec za spásu světa*

- *budu chodit s otevřenýma očima i s otevřeným srdcem a všimnu si, kdo potřebuje moji pomoc. A když uvidím trápení, kde nemohu nijak přispět, pomodlím se hned - krátce, ale upřímně*

- *budu stále myslet na to, aby mé chování bylo dokonalé*

- *každý večer se nad sebou zamyslím a projdu v duchu uplynulý den. Uvědomím si, co jsem pokazil, a poprosím o odpuštění; poděkuji za to, že jsem mohl být hodný a udělat něco dobrého*

BUDU SE SNAŽIT, ABY ZÍTRA TOHO DOBRÉHO BYLO ASPOŇ O TROŠKU VÍC

předsevzetí vysázená *tučnou kurzívou* jsou určena těm statečnějším z nás.
(poznámka redakce)

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: Římskokatolická farnost u sv. Tomáše v Brně,
Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15
P. Petr Vrbáček, farář
Redakce: Vít Janků, Marie Veselá, Vladimír Kad'ourek,
Dominik Heger
Grafika a DTP: Zdeněk Buršík
Tisk: Vensen, spol. s r.o.

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.